RENESANSA 158

SREDIŠNJI DIO OLTARA IZ CRKVE SV. MARIJE U REMETINCU KRAJ VARAŽDINA, Zagreb, Muzej za umjetnost i obrt

slikarstvu. Kao što su mu izvori različiti, tako su mu i dometi neujednačeni, oscilirajući između tradicijskih i novih renesansnih rješenja. To se uočava i u prihvaćanju tipa »Svete konverzacije«, u kojoj su likovi smješteni u jedinstvenome stvarnom prostoru (pala Đorđić, 1513), i zatim ponovnom vraćanju na srednjovj. koncepciju triptiha, u kojemu su likovi odvojeni svaki u svojemu polju (na Dančama, 1517). Realističko renesansno slikarstvo zastupa od domaćih majstora još samo *Vicko Lovrin* (realni pokret i majstorski slikan oklop Sv. Mihovila, osuvremenjivanje prizora muke Sv. Sebastijana u kojemu se pojavljuju turski strijelci), dok će se ostali slikari dubrovačke škole ili vratiti na starije uzore biz. slikarstva ikona (*Franjo Matijin*) ili izgubiti u slabokrvnoj provincijalnosti. Možda je povratak slikarstvu ikona, kao i Božidarevićev povratak triptihu, samo znak prema prošlosti okrenute dubrovačke sredine u jeku tur. opkoljenja.

Od zidnoga slikarstva XV. i XVI. st. očuvalo se malo; najveći broj djela zidnoga slikarstva očuvao se u Istri, dok su gotovo sva djela te vrste u Dalmaciji propala ili su uništena, a među njima su i neka monumentalnih dimenzija, vezana uz imena velikih renesansnih majstora (»Posljednji sud« u apsidi zadarske katedrale, vjerojatno djelo A. Medulića). Istarsko zidno slikarstvo XV. st. zapravo je kasnogotičko i tek se ponegdje pojavljuje neka renesansna kompozicija ili perspektivno riješen prostor (Sv. Marija u Oprtlju) ili pak poneki majstor nemoćno slijedi tal. uzore (Anton iz Kašćerge u crkvici Sv. Roka u Draguću, 1529. i 1537). Rez u kontinuiranome razvoju zidnoga slikarstva u toj regiji donosi utjecaj protestantizma sa svojom averzijom prema slici.

Primijenjena umjetnost. Među crkv. se predmetima ističe drveni tabulat, kasetiran, rezbaren i oslikan, postavljen u Novoj crkvi u Šibeniku 1623. Najvredniji su spomenici renesansnoga drvorezbarstva klupe u zagrebačkoj katedrali: dvije (treća u Muzeju grada Zagreba) s intarzijama biljnih motiva i gradskih vrata na naslonima, rad Firentinca *I. Niczea* iz

1499. ili 1507, te dvije (s likovima evanđelista na naslonima), rad slikara *Petra* i kipara *Nikole* iz 1520.

Od renesansno oblikovanih drvenih oltara, kojih ima više u Istri i Hrvatskome primorju, vrsnoćom se znatno ističe oltar iz Remetinca blizu Varaždina. Reljefne izvedbe renesansnih slika vidljive su na oltarima u Omišlju na Krku, kojemu je središnji dio ispunjen lirski nadahnutim kipovima, te u Umagu, u Puli, na Košljunu, u Vignju. Prepletanje estetskih struja pokazuju veliki iz drva rezbareni i raskošno obojeni oltari dubrovačkoga okružja. Najpoznatiji su u matičnoj crkvi na Šunju na Lopudu, te u Dubrovniku u crkvama franjevaca i dominikanaca. Drvena oslikana raspela renesansnih obilježja izrađivao je splitski kipar kanonik *J. Petrović* (sred. XV. st.). Poč. XVI. st. autori drvenih kipova Marije s Djetetom su venec. majstori Andrija iz Murana (Cres), Paolo i Ivan Campsa (Baška, Buje), nepoznati rezbari (Bale, Boljun). *F. Čiočić (Čučić)*, rođen u Blatu na Korčuli, ostavio je dvadesetak svetačkih kipova pomalo krutih oblika (kraj XVI. st.).

Renesansnim ukrasima i reljefnim likovima svetaca ukrašavao je svoja zvona i topove *Ivan Krstitelj Rabljanin*, od 1505. u službi Dubrovačke Republike (top s likom Sv. Vlaha, zvono za gradski sat u Dubrovniku). Brončana kucala ili alke za vrata, katkad s mitološkim likovima ili ljudskim poprsjima ukrašavala su vrata palača (Korčula, Šibenik, otok Brač, Istra), većinom nabavljana u radionicama kipara T. Aspettija i N. Roccatagliate u Veneciji. Bakreno crkv. posuđe, zlatni i srebrni liturgijski predmeti i zavjetni darovi renesansnih značajki čuvaju se u riznicama mnogih crkava, osobito katedralnih (Zagreb, Dubrovnik, Split). *H. Fortezza*, rođen u Šibeniku u XVI. st., izrađivao je svečane posude sa sitnoreljefnim prikazima omiljenih tema bitaka i mitskih likova (radovi u Veneciji i Šibeniku).

R. je ostavila jasan trag u iluminiranju knjiga, njihovu ukrašavanju motivima klasična podrijetla i antikizirajuće tipologije. Svjedoče o tome rukopisni svesci iz Dubrovnika (kraj XV. st.), »Misal« iz negdašnje knjižnice Zmajevićeva seminara u Zadru, »Statut Vodnjana« iz Istre, zagrebački »Misal Jurja Topuskoga« (pretpostavlja se da je veći broj umetnutih stranica svojeručno izradio J. Klović). Europskoga su značaja imena F. Petančića, voditelja skriptorija na dvoru Matije Korvina i J. Klovića, koji je djelovao u Ugarskoj i Italiji. Među ranim tiskanim knjigama ističu se dekoracijama i ilustracijama »Zagrebački brevijar biskupa Osvalda« (1484) i »Misal biskupa Luke« (1509), oba tiskana u Veneciji. Bakroresci M. Kolunić-Rota i N. Bonifacij iz Šibenika djelovali su od sred. XVI. st. u Italiji i Austriji uglavnom kao ilustratori knjiga, ali i tvorci samostalnih grafičkih listova visoke likovne kakvoće. Popunili su mnoga putopisna izdanja kartografskim prilozima, tlorisima građevina i vedutama gradova, a okušali su se i kao portretisti.

LIT.: D. Frey, Der Dom von Sebenico und sein Baumeister Giorgio Orsini, Jahrbuch CC 1913. - H. Folnesich, Studien zur Entwicklung der Architektur und Plastik des XV Jahrhunderts in Dalmatien, ibid., 1914. — Lj. Karaman, Umjetnost u Dalmaciji, XV. i XVI. vijek, Zagreb 1933. – C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947. - Lj. Karaman, Spomenici renesanse i ostaci graditeljstva iz vremena turske vlasti, HZ, 1950. L. Beritić, Utvrđenja grada Dubrovnika, Zagreb 1955.
K. Prijatelj, Ivan Duknović, Zagreb 1957. – C. Fisković, Aleši, Firentinac i Duknović u Trogiru, Bulletin JAZU, 1959, 1. – Isti, Pri kraju razgovora o dubrovačkoj Divoni, Prilozi – Dalmacija, 1959. M. Prelog, Dva nova »putta« Jurja Dalmatinca i problem renesansne komponente u njegovoj skulpturi, Peristil, 1961, 4. – C. Fisković, Juraj Dalmatinac, Zagreb 1963, 1983. Prijatelj, Studije o umjetninama u Dalmaciji, I-V, Zagreb 1963, 1968, 1975, 1983, 1989. – B. Fučić, Istarske freske, Zagreb 1963. – I. Fisković, Prijedlog za kipara Jurja Petrovića,
Peristil, 1965–66, 8–9. – C. Fisković, Kultura dubrovačkog ladanja, Split 1966. – K. Prijatelj, Dubrovačko slikarstvo XV. i XVI. stoljeća, Zagreb 1968. gotike i baroka, Zagreb 1975. - M. Cionini-Visani i G. Gamulin, Julije Klović, Zagreb 1977. - A. Markham Schulz, Niccolò di Giovanni Fiorentino and Venetian Sculpture of the Early Renaissance, New York 1978. - Juraj Matejev Dalmatinac (zbornik), Radovi IPU, 1979 – 82, 3 – 6. – R. Ivančević, Mješoviti gotičko-renesansni stil arhitekta Jurja Matejeva Dalmatinca, Prilozi - Dalmacija, 1980. - I. Fisković, Neki vidovi umjetničkog rada Jurja Dalmatinca u Šibeniku i Splitu, Radovi HIJZ, 1981, 27—28. — *C. Fisković*, Sorkočevićev ljetnikovac na Lapadu, Rad JAZU, 1982, 397. — *N. Grujić*, Prostori dubrovačke ladanjske - K. Prijatelj, Dalmatinsko slikarstvo XV. i XVI. stoljeća, arhitekture, ibid., 1982, 399. -Zagreb 1983. - G. Gamulin, Neki problemi renesanse i baroka u Hrvatskoj, Peristil, 1983, R. Ivančević, Slikarski predložak renesansnog reljefa Krštenja u Trogiru, Peristil,
1984–85, 27–28. – I. Lentić, Dubrovački zlatari, Zagreb 1984. – S. Kokole, O uprašanju renesančnih elementov v kiparskem opusu Jurija Dalmatinca, ZUZ, 1985, 21. Ivančević, K. Prijatelj, A. Horvat i N. Šuni, Renesansa u Hrvatskoj i Slo Ivančević, K. Prijatelj, A. Horvat i N. Šumi, Renesansa u Hrvatskoj i Sloveniji, Beograd – Zagreb – Mostar 1985. – Zlatno doba Dubrovnika (katalog), Zagreb 1987. – C. Fisković, Prilog poznavanju kiparstva i graditeljstva 15. i 16. stoljeća u Rabu, Rapski zbornik, Zagreb 1987. – R. Ivančević, Ikonološka analiza ranorenesansne kapele Sv. Ivana Ursinija u Trogiru, Prilozi - Dalmacija, 1986 - 87, str. 244 - 287. - M. Gamulin, Tvrdalj D Vukičević-Samaržija, Petra Hektorovića u Starom Gradu na Hvaru, Zagreb 1988. Likovna kultura visoke renesanse za vrijeme Klovićeva boravka u Ugarsko-hrvatskom kraljevstvu, Radovi IPU, 1988—89, 12—13. — C. Fisković, Ivan Duknović u domovini, Split N. Grujić, Ladanjska arhitektura dubrovačkog područja, Zagreb 1991. - Likovna kultura Dubrovnika, Zagreb 1991. – B. Šišić, Dubrovački renesansni vrt, Dubrovnik 1991. I. Fisković, Renesansno kiparstvo, u katalogu: Tisuću godina hrvatske skulpture, Zagreb
1991. – R. Ivančević, Trogirska loža: TEMPLVM IVRIS ET ARA IVSTITIAE (1471),